

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Die 20. Martii. De S. Ioachimo Patre B. Virginis. Affinitas sanctitatis eum B.
Virgine magis æstimanda, quam sanguinis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

delicet à viis Domini aberremus, & ne nobis objiciatur in nostris inde nascentibus malis: Nunquid non istud factum est tibi, quia dereliquisti Dominum Deum tuum eo tempore quo ducebat te per viam?

Hujus fidelitatis exemplum luculentissimum patet in Davide, qui cum fide divina certus esset se Sauli succellurum, quod quid ille contra moliretur: sic tamen se observabat & divinæ directioni collaborabat in omnibus, ut nihil eorum prorsus omitteret quæ quilibet committeret, quæ supremam providentiam anteverterent aut retardarent. *Pes meus stetit in directo*: quasi diceret, neutram in partem declinavi, sed recta, quo me ducebat Deus, per occurrentes quoslibet casus, eò semper dirigebat. Quod & ante pari fideitate Iob præstitit, qui, ut documento nobis esset similis observantiæ, sic de se loquebatur: *vestigia eius secutus est pes meus, viam eius custodivi, & non declinari ex ea.*

Admirabile verò est, atque ad hanc quam consideramus divinam directionem religio-

simè, observandum, singulare prorsus exemplar, quod refert sanctus Paulinus in Epistola ad Macharium de Valgio quodam sene Ca- *Epist. ad Macariu* thecumevo postea Victore appellato, qui cum solus è naufragio in navi jactabundus, mare æstuosissimum oberraret, sic eum Christus Dominus salvum & incolumem in portum duxit, ut indicaret singula quæ ab ipso fieri secum vellet, faceretque bonus senex cū Christo quod Christus eum sene conficebat. Non poterat solus senex, nolebat solus Christus, simul ambo rem peragebant. Si essent explicanda vela, vela pro viribus movebat senex, tum statim explicabantur & antennis alligabantur: si lentina exhaurienda, parabat senex situlam, indeque educebat, quantum semel aut iterum posset, tum siccatam illico navim cernebat, sicque in aliis navigandi munis se strenuum exhibebat, ut manus Christi manifestè quidem cernebatur manum senis ad opus admove, sed & manus senis ad Christi manum erat adjungenda. *Dixi, Deus meus es tu, in manibus tuis sortes meæ.*

Vide suprâ citatos conformes locos.

DE SANCTO IOSEPHO Die 19. Martii

SPONSO BEATÆ VIRGINIS.

Vide in prima parte, Sabbato primæ hebdomadæ Adventus Domini: quibus aptari potest & sequens Veritas.

DE SANCTO IOACHIMO Die 20. Martii

PATRE B. VIRGINIS.

Laudemus viros gloriosos & parentes nostros in generatione sua: qui de illis nati sunt reliquerunt nomen narrandi laudes eorum. *Eccles. 44.*

VERITAS PRACTICA.

Affinitas sanctitatis cum Beatissima, Virgine, magis æstimanda, quàm sanguinis.

Sed illa triplex ratio boni, melius reperitur in affinitate sanctitatis quàm sanguinis. Ergo magis est æstimanda.

I. PUNCTUM.

RATIO est, quia non potest æstimari affinitas sanguinis cum Beatissima Virgine, nisi propter bonum quod est vel honestum vel utile vel delectabile.

Haynevsive Pars 2,

TANTA est dignitas Beatissimæ Virginis Matris, ut quicumque eam contingant sanguine, dignitatem & nobilitatem

Ecc

inde

inde hauriant singularem; quamobrem cum inter omnes, Pater eius sanctus Ioaehimus attingat eam propius, nobiliorẽ etiam inde extrahit claritatem, & ampliori meretur à nobis honore coli. Verum cum nõ modò sanguinis sed & sanctitatis affinitate sanctissimam Filiam suam Pater optimus tangat, sitque hæc sanctitatis affinitas longè major quam sanguinis, erit ad gloriam sancti Ioaehimi nobilior, & ad profectum nostrum accommodatius, si in veritate proposita attentè consideranda tantum immoremur. Sic ergo est, *Affinitas sanctitatis cum Beatissima Virgine magis est æstimanda quàm sanguinis.*

Tota enim ratio æstimandæ cuiuslibet rei atque adeo affinitatis humanæ in id recidit, ut, quantum est in illa re boni, tantum æstimetur; bonum autem cum sit triplicis generis, vel honestũ, vel delectabile, vel utilè, hinc profectò sequitur, ut, quantum honesti, quantum utilitatis, & delectabilis boni reperitur in hac humana cognatione, tanta sit & ratio illius æstimandæ. Sic regia dignitas cum abundet istis bonis, omniũ opinione suprema est inter humanas & politicas, cæteræque hominum conditiones & status tanto habentur in pretio, quanta est illorum ad regiam propinquitas & accessio. Quamobrem vide hic quantum sit honos, quanta utilitas & quanta vitæ iucunditas Patri esse illius Virginis quæ Mater est Dei. Cerrè sicut nulla unquam nobilior Mater matre Dei, sic nullus Pater nobilior patre Matris Dei. Quod si veteres illi Patriarchæ Abrahamus, Isaacus & cæteri tanto apud posteros in honore sunt habiti, quod ad Christi Domini stirpem spectarent, quantum major est sancti Ioaehimi honos, qui Dominum Iesum eo propior contingit sanguine quo posterior est tempore.

Quanta porro utilitas in beatissimum virũ emanarit, cogitare licet ex precibus & meritis sanctissimæ filiæ quæ haud dubiè nõ ingrata erat, & gratitudinis debitum suo apud Deum merito persolvebat. Restaret de vitæ iucunditate dicere, nisi satis notum esset cogitanti, nihil esse posse parenti iucundius quàm amabilem prolem, & cum maximè proles diu fuit expectata, cum antè longis expetita votis, & iis corporis atque animi dotibus exornata, quibus inter omnes creaturas eminebat Virgo pulcherrima simul & sanctissima.

Sic ergo nobis vel hoc etiam nomine plũ-

rium commendandus sanctus Ioaehimus, quòd illam omnium proximè, sanguinis affinitate contingat, quæ quantum in te boni continet & honesti simul & utilis & iucundi, quod cerrè est utrobique præcipuum & singulare, tantum à nobis meretur coli.

II. PUNCTUM.

SED illa triplex ratio boni, melius reperitur in affinitate sanctitatis quàm sanguinis.

Dicitur affinitas sanctitatis inter eos, qui nõ modò sunt in gratia sanctificante, sed virtutum omnium actibus & præcipuè charitatis, conantur in dies sanctiores fieri & perfectiores, sicut sanctissima Virgo quotidie imò & per horas & momenta crescebat gratia, meritis, & omni sanctitatis modo. Habent cum illa igitur affinitatem quotquot sancti sunt, id est, in gratia & charitate constituti, & eoque quidem maiorem, quo sanctitate propius ad eam accedunt. Verum, tanta esse dicitur illa affinitas, ut minimus eius gradus superet omnem sanguinis affinitatem, quia videlicet plus continet boni honesti, utilis, & delectabilis.

Ac de honesto patet, cum tota ratio boni honesti sit in ea conformitate, quam res habet ad rationem humanam & divinam: nihil autem sit conformius rationi vel humanæ vel divinæ, quam hominem in eo esse statum, quo Deum Creatorem suum præcipuè colat, & singulariter ab eo diligatur, sicque rectius ad finem cui conditus est, æternamque beatitudinem perveniat: quod non alio verius præstatum modo, quàm per gratiam illam sanctificantem, quæ adjunctam habet charitatem & alios virtutum actus, qui quo sunt numero plures & merito præstantiores, eo & illa boni honesti ratio censetur amplior.

Bonum hic verò utile supra quam etiam in humana cognatione longè uberius reperitur, cum bonum illud sit animi non corporis, sit æternum non temporale, sit divinum nõ humanum; imò utrumque simul & animi & corporis, temporale & æternum, humanum & divinum. Nam quanta quæta est divinæ merces amicitia, divinæ fecunditas unionis, & divinæ visionis amplitudo, tanta est huius sanctæ per omne tempus & in omnem æternitatem affinitatis utilitas.

Delectabile porro esse quis dubitet supra omnem humanæ vitæ iucunditatem, cum sit ipsa

ipsa possidenda beatitudo, cuius semen est gratia, & cuius fructus est vita aeterna, & gaudium ipsius Dei, quod nemo tollat à nobis.

Quod quidem triplex boni genus in hac sanctitatis affinitate contentum peropportune simul conjunxit Sapiens sub nomine Sapientiae de qua dixit: *Venerunt autem mihi omnia bona pariter cum illa, & innumerabilis honor per manus illius, & latatus sum in omnibus, quoniam antecedebat me ista sapientia, & ignorantia quoniam horum omnium mater est. Quam sine fictione didici, & sine invidia communico, & honestatem illius non abscondo. In finitum enim thesaurus est hominibus, quo qui est, sunt, participes facti sunt amicitia Dei, propter disciplina dona commendati. Itane aestimas illum statum?*

III. PUNCTUM.

Affinitas ergo sanctitatis cum Beatissima Virgine magis est aestimanda quam sanguinis; cum quidquid aestimandam facit affinitatem sanguinis magis reperitur in alia, videlicet triplex boni ratio, quae est honesti, utilis & delectabilis.

Sap. 7.
ad pop. Sic aperit S. Ioannes Chryostomus de Timotheo, quem suum saepe Apostolus filium vocat: *Nō fuisse, inquit, tam beatus Timotheus, si Pauli filius à natura fuisset, quam nunc est admirabilis, quoniam secundum carnem nihil ad ipsum attinens, per cognationem, quae est secundum religionem, in ipso se adoptionem induxit, cum sedulitate disciplina illius characteres in omnibus servans.*

Neque hinc deperit aliquid gloriae sancto Ioachimo Patri sanctissimae Virginis, imò multum accreuit, cum non modò eam attingat sanguine sed & sanctitate. Et patebat quidem eius sanctitas antequam filia nasceretur, cum totus esset in precibus, & partiendis in pauperes bonis suis, qua pietate tantum promeruit apud Deum, ut illam sibi, nobisque omnibus progenerat filiam. O quale viri pro meritum! o quanta totius humani generis erga talem virum debet esse gratitudo, cui talem debet filiam, quam suam agnoscit matrem! At verò cum haec ei divinitus nata est cumque suo vitæ exemplo, suis precibus & meritis, sanctitatem patris hand dubie, tam potenter promoverit quam erat potens & gratiosa: quis mente complecti possit quò ille perfectionis ascenderit?

In obitu tandem postremoque die perfungendo, quae illi non subsidia detulit obsequentissima filia? quibus eum expirantem orationibus non est comitata, ut eò beatitudinis excellentiorem in caelo gradum obtineret, quò depressiorem in terris eum viderat & sanctior? Nisi enim dum viveret, Sanctitatem coluisset, nihil illi fateor ad beatitudinem, ne quidè continuatè per totam vitam filiae preces, potuissent; sed cum, ut dictum est, non minus sanctitate quam sanguine filiam attigerit, duplici hac affinitate ita colendus est, ut dicamus tamen maiorem hanc esse magisque aestimandam sanctitatis affinitatem quam sanguinis. Quod ita verum est, ut si quis affinitate tantum sanguinis contingeret Beatissimam Virginem, & non sanctitatis, inferior esset: & disunctior ab illa Virgine, quam qui tantum ad illam accederet propinquitate sanctitatis & non sanguinis.

Quod minime mirum videri debet, cum illud ipsum de eadè Sanctissima Virgine circa Filium dici possit, ut jam supra notavimus; nempe si hoc tantum haberet quod eius Mater esset, & non sancta Mater, minus ad illum accederet quàm qui Sanctus esset; *Qua est Mater mea, aut qui sunt fratres mei,* dicebat ille, cum de Matre sua interpellaretur. Et extendens manum in discipulos suos, dixit: *ecce mater mea & fratres mei: quicumque enim fecerit voluntatem patris mei qui in caelis est, ipse meus frater, & soror, & mater est;* quasi diceret, si mea carnalis mater non faceret voluntatem Patris mei, non ita mihi diceretur mater aut propinqua, sicut qui faceret Patris voluntatem.

Sic sanctus Hieronymus, non negat Matrem, inquit, sed docet carni spiritum preferendum. Ubi & Divus Chryostomus; *Vna nobilitas est, Dei facere voluntatem.* Itemque Beda: *Christus docet religiosorem cordium copulam quàm corporum.* Et cum alias prædicaretur beatus venter qui talem portasset filium, & ubera quae suxisset; *Quin imò, inquit, beati qui audiunt verbum Dei & custodiunt illud.* Quod explicans Chryostomus; *Non est responsum, inquit, repudiantis matrem, sed ostendentis quod nihil ei parit profuisset, nisi fidelis fuisset.* Sic rursum Beda: *Dei genitrix, inde quidem beata, quod Verbi incarnandi ministra temporalis: sed inde multo beatior, quia eiusdem semper amandi custos aeterna.*

Sed omnium excellentissimè S. Augustinus post

Ecc 2

post

Tr. 10. in
Ioan. 10.

postrelata Christi Verba: Ergo, inquit, & Maria, quia fecit voluntatem Patris. Hoc in ea magis a vit Dominus, quia fecit voluntatem patris, non quia caro genuit carnem. Intendat Charitas vestra: Propterea cum Dominus in turba admirabilis videretur faciens signa & prodigia, & ostendens quia latere in carne, admirata quadam anima dixerunt, felix venter qui te portavit. Et ille, imo felices qui audiunt verbum Dei & custodiunt illud. Hoc est dicere: & mater mea, quam appellastis felicem, inde felix, quia verbum Dei custodivit: non quia in illa verbum caro factum est, sed quia custodit illud ipsum verbum Dei per quod factus est, & quod in illa caro factum est. Homines non gaudeant prole temporali, exultent si spiritu junguntur Deo. Et alibi: Beatorum fuit Maria percipiendo fidem Christi quam concipiendo carnem Christi. Materna propinquitas nihil Maria profuisset, nisi felicius Christum corde quam

I. de san-
ta Virg.
c. 2.

carne gestasset. Sanctus denique Iustinus in quaestionibus, non matrem debito honore fraudit Dominus, sed docet qua, ex maternitate virgo sit beatissima.

Quae cum omnia propositam valde confirmant veritatem, videlicet anime quantum tibi ex sanctitate boni accedat, qui dum sis sanctus, propior eris beatae Virgini quam propinquus ejus, cui deesset sanctitas: imo propior eris ipsi Christo Iesu, quam ejus esset mater, si sancta non esset. O Sanctitatem supra res omnes creatas exoptandam, cum supra Patrem Virginis matris, aut ipsam Dei supra matrem, qua dignitate nihil sublimius, ipsa tamen sanctitas praestet & emineat.

Vide in hac 2. parte, Feria 6. post Cincres, ubi de Sanctitate. Et in 3. parte. Die 26. Iulii de sancta Anna.

DE SANCTO BENEDICTO Die 27. Martii.

Inter Benedictos benedicetur. Ecclesi. 24.

VERITAS PRACTICA.

Inter benedictos benedicetur, non cui melius omnia: sed qui ex omnibus melior.

SENSVS & RATIO est, quod ex multis, qui putantur in hac vita benedicti, ille est verus benedictus dicendus, non cui felicius succedunt omnia, aut qui pluribus abundat bonis, sed qui rebus aut successu rerum melius utitur.

Sed non est melior rerum aut bonorum usus quam si ipse, qui ea recipit, fiat ex eis melior & sanctior.

Ergo inter benedictos benedicetur non cui melius omnia, sed qui ex omnibus melior: sicut ipse sanctus Benedictus.

I. P U N C T U M.

2. l. Dial.
c. 1.

FVIT Vir vite venerabilis, inquit sanctus Gregorius, GRATIA BENEDICTUS ET NOMINE: ab ipso sua pueritia tempore cogerens senile: aetatem quippe moribus transiens, nulli voluptati animi dedit, sed dum in hac terra adhuc esset, quo temporaliter libere uti potuisset, despectit jam quasi aridum mundum cum flore: qui liberiori genere ex provincia Nursia exortus,

Roma liberalibus literarum studiis traditus fuerat: sed cum in eis multos ire per abrupta vitiorum cerneret, eum, quem quasi in ingressu mundi posuerat, retraxit pedem, ne si quid de scientia eius attingeret, ipse quoque in immane precipitium totus iret. Despectis itaque literarum studiis, relicta domo rebusque patris, soli Deo placere desiderans, sanctae conversationis habitum quaesivit, recessit igitur scienter, nesciens er nesciens, & sapienter indoctus. Tum de vita eius & miraculis sanctus ille Doctor toto Dialogorum secundum libro. Sed ex illis paucis, imò ex solo nomine cui res responderet, satis superque rerum est quae considerentur.

Quid est enim Gratia BENEDICTUM esse & nomine nisi tantis donorum caelestium abundate benedictionibus ut per Antonomastiam & excellentiam praeter ceteris BENEDICTUS sit dicendus? Et certe legi non possunt sine stupore animi, quae de sancto viro tam mira & stupenda referuntur; siue sanctitatem vitae respicias, siue miraculorum multitudinem, siue Ordinis, quem instituit, religiosam praestantiam; quae a nobis quidem susus in vernacula meditatione descripta sunt. Verum, quod mihi modò ex omnibus magis admirandum & ad praxim accommodatius venit, non est illa